

Romans de lo tercer siti de
Girona Nº 2.

Anij 1809. Lema: Ans morts, qu' esclaus.

Al comens del present setgle
feu l'Europa retrunyir
la enveja en figura d'home
portantne per tot son bri;
Orgullós perquè victorias
Com Marengo y Austerlitz
sas tropas guanyat habian
baix sos peus volgué tenir
la terra qu' esporucada
tremola per los seus filli.

Tot lo que llurs peus troquidjan
queda al punt emmortuít
y al senti' ls pobles s'espontan
de llurs caballs, los venills.

Las granaderas francesas
al mor tenen espahordit
mentres l'aigla victoriana

va' ses conquistas seguint.

En son afany de domini
vol l'España conquerir;
sens conta ab las Carretinas
que portan part de ses fillis;
n'es lo deu de destrucció
y arreu porta lo seu giny.

2

Prom' recort te encor l'España
del renomat dos de maty
dia que's va descobrir
la mala fe dels aliats
lo crit de guerra aquell dia
al invasor I donà
y tot seguint Catalunya
muira crida lo gavatg.

Provas de valor donaren
tots los pobles catalans;
mes com la terra Girona,
no la va donar pas cap
pus sostingueres un setge
que't feu per sempre immortal.

Le' any mil vuit cents nou corria
ple d'enmig y de tristor
cuant à reconeixer ve
lo general Monescan.

No val la pena tal plassa;
aixó s' guanyà sense foc
no contant que cada cosa
mes que tal, n'era un ver fort,
dun à la troya francesa.

Si la val, ho venran peron.

Rebles, frances y paisans
los vellets donas y noys
jurau guerra d'esternini
del gavatg al gran estol
y'l jurament à cap portan
coronant aixins de llors.

N'Alvarez, mana la plassa,
qui, ple d'amor espanyol
respon als parlamentaris
ab las bocas dels canons
Ab enemichs de la patria
pactes de cap mena vol
y per ell la gran Lirona,
d'immortal conqueri'l nom.

No hi fa res que cent ne morin,
gironins, ne quedau' prou;
puig l'acalf tots ells ne senten
de la patria dins son cos.

¿Que hi fa que caiguin bombas
que hi fa que ab son retiro
l'espay enter s'estremeixi
sa rabieja Napoleon?

A somatent la campana
esta' brandant ab greu tock
y ab sa veu pareix que diga
am que francesos, la mort.

Y si ve'n Saint-Cyr que viuca
y que vinga l' Angereau
y que ving tambè'n Blake
per ultim que vingau' tots;
que mentres tinga Girona.

Alvarez y Picrons
Garcias y Beramendis
y soldats com lo tambor
a qui un casco de magrana
de cuixa li'n llera un tros,
no sera' jamay esclava
d'un exercit invasor.

Los viuersos dintre la pluma
 començau a escarsejar;
 en lloch, no's trova farina;
 los molins tanysoch no van;
 los moltons y bous s'acaban
 escarseja molt lo blat,
 y hasta fins de medecinas
 temen falta' ls hospitals.

Pe' ls carrers, fins gent se veyan
 cayentse morta de fam,
 puig per menjar no's trobaban
 ni tan solament cavalls,
 rates, gats o altres menax
 mes que's buscaba des carn.

Los semblants s' veyan tristos;
 los carrers desempedrats;
 y cadavres descompostos
 communite ga y en llà.

Per entristir mes, la pluja
 no s'acababa jamay
 y l'aire qu'ei respiraba
 n'era del tot infectat.

A l'hospital, no hi cabian
tan solsament les malalts
y una pesta dins Girona
se acaba de declarar.

Ja n'ha mort en Beramendi
com també n' Rodolf Marshall
y n' Pierron la vida seva
à la bretja va deixar.

Can malalt en Marian Alvarez
escanejà lo metall
y la ciutat de Girona
n'es venuda per la fam,
cuant capitulació honrosa
va firmarne en Blay Fournis.

.....
En l'once de Decembre
y de l'Army pe'l portal
entren las legions gavatras
un cementiri troant
y molts vius que cara feyan
de tres mesos d'enterrats.

Vint mil bombas y granadas
dins la ciutat han llenyat
per guanyar un munt de runas

que al últim donat 'ls han
Tal fou la fi del tress setje
de la ciutat immortal
Heroica entre las heroicas
per ell et Gerona gran.